

[Robert Christensen.]

ningsanstalter, altså seminarierne, er indforstået med denne løsning, så må man nok regne med, at det er den bedste måde at løse problemerne på.

Vi er i venstre glade for, at disse seminarier kan blive ved med at bevare det særpræg, som nogle af dem har, det idégrundlag, som de arbejder på, og som en del er skabt på — i det hele taget, at man løser spørgsmålet på en sådan måde, at seminarierne bliver ved med at være private, og at det ikke er staten, der overtager dem.

I bemærkningerne til lovforslaget ser jeg, at hvis et seminarium har en opsøret formue, så skal det bruge den til nyinvesteringer. Det må være rimeligt, når de nu får adgang til lån fra staten, der både er rentefri og afdragsfri. Men jeg vil dog gerne vide, om det også gælder, hvis et seminarium har en formue, der eventuelt kan være erhvervet ved gave engang i fortiden, som er bundet til bestemte mål, f. eks. uddeling af stipendier, legater eller anden form for opmuntring til studerende. Skal en sådan formue også indgå som en del af en fremtidig nyinvestering?

Endelig har, så vidt jeg ved, Den frie Lærerskole i Ollerup hidtil været inde under seminarieloven. Jeg har ikke fundet nogen bemærkninger om denne skole, hverken i dette lovforslag eller i lovforslaget om støtte til private skoler. Jeg vil gerne vide, om det betyder, at denne skole er tabt ud i den blå luft. Det formoder jeg den ikke er, men da jeg ikke har kunnet finde noget om det, vil jeg gerne, om ministeren kunne give en oplysning om, hvordan denne skole vil blive placeret i fremtiden.

Vi er i venstre glade for, at det er lykkedes at finde en måde, så studieafgiften falder bort, og vi giver vort tilsagn om velvillig behandling af lovforslaget.

Meta Ditzel: Det radikale venstre vil også gerne støtte dette lovforslag, der må betragtes som en naturlig konsekvens af den debat, vi havde i efteråret om afskaffelse af studieafgifterne.

Ministeren udtalte dengang, at folketinget ville komme til at beskæftige sig med disse

problemer i forbindelse med forslag om den nye tilskudslov. Man gjorde også opmærksom på, at der til private institutioner ikke kan ydes tilskud, der dækker alle udgifter, så en forbedring af tilskudsordningen ville ikke kunne afskaffe studieafgifterne helt. Da der nu er et udtalt og et rimeligt ønske også fra folketingets side om bortfald af de afgifter, er det rimeligt, at man har skilt behandlingen af tilskudsordningen for seminariernes vedkommende ud fra de øvrige institutioner, der har været tale om i dag.

Problemet er, som der tidligere er peget på, ikke alene en sag imellem ministerium eller folketing og de lærerstuderende. I lige så høj grad er det en sag imellem de lærerstuderende og seminarierne og mellem seminarierne og ministeriet. Fra seminariets side har man som bekendt givet udtryk for en vis ængstelse for, at man skulle blive for afhængig af staten, når staten skulle overtage udgifter til seminariernes drift og anlæg. Man ønsker, hvilket jeg finder forståeligt, at bevare de traditioner, det livssyn, der hidtil har været gældende, og som lovforslaget er udformet, vil det være muligt. Naturligvis skal budgetter og regnskab forelægges staten til godkendelse, når denne må overtage udgifterne, men seminariet skal fortsat ledes af en bestyrelse, som ikke er udpeget af staten, og hvor staten ikke skal have repræsentanter. Jeg synes også, det må være værdifuldt, at det vil være muligt at opretholde repræsentantskabsordningen, som betyder, at seminariet igennem repræsentantskaberne har forbindelse ud til bredere kredse i befolkningen, der er interesseret i seminarierne, og at de så vælger bestyrelserne.

Den ændring, der sker, minder en del om den ordning, der gælder for teknika og handelshøjskoler, idet man forlanger, at seminarierne skal være selvejende institutioner, som disse andre institutioner er. Man forlanger det som en garanti for, at privatpersoner eller organisationer ikke skal kunne opnå økonomiske fordele ved seminariets drift. Det bliver nu ikke noget stort problem, da alle privatseminarierne plus de to husholdningsseminarier, der er med i forslaget, og 20 af de 22 børnehave- og fritidshjemseminarier er selvejende. Man må for-